Z B I O R druków procesowych z XVIII. i XIX. w.

Tom II.

Nr. 1.	Elsner i Wisogierdowie r.1782.	szt. 1.
" 2.	Froelichowie r.1799.	" 3.
" 3.	Goldynga r. 1765.	" 2.
" 4.	Grabowski i Siehen etc r,1799.	" 1.
" 5.	Grabowscy r. 1799.	" 2.
" 6.	de Grothuz i Piotr Książę kurlandz.r.1779	" 1.
" 7.	Grużyński i Podberescy r. 1799.	" 3.
" 8.	Haudring i Klüchzner r. 1779.	" 3.
" 9.	Haudringowie i Platerowie r. 1780.	" 2.
" 10.	Janowicz i Chodakowscy r. 1799.	" 1.
" 11.	Izraelowicz i Radowicki r. 1799.	" 2.
" 12.	Hryniewicz r. 1774.	" 1.
" 13.	Jezuici toruń. i Magistrat toruń. r. 1724.	" 3.
" 14.	Jasna Góra i Kłobuck r. 1790.	" 2.
" 15.	Jocz i Downarowicz r. 1800.	" 1.
" 16.	Kaczanowska i Brzozowski 1799.	" 1.
" 17.	Kalenkiewicz r. 1760.	" 1.

OBIASNIENIE SPRAWY w ODPOWIEDZI

*Mnie Wawrzyńca Jocza Rott: Troc: i Ludowiki z Somorokow
Joczowey Rot: Troc: Żony moiey.
z JX. Antonim Downarowiczem Klerykiem Seminar: Wileńſk:
oraz W. Dominikiem Kamińſkim, JW. Ignacym Brońcem Ka-
waler: Orderu S. Staniſława Sędziami, W. Ignacym Zaiączkow-
ſkim Piſarzem Urzędnikami Ziem: Wileń: tudzież WW. JPP.
Mikołaiem Koſsowiczem Dekretowym, Tomaſzem Wileyką Akto-
wym Regentami Ziem: Wileń: i onych Emanueliſtami, Adamem
Putowiczem Woźnym.*

*O wyięcie ſprawy między Xdem Downarowiczem a mną Joczem z Sądu Ziem:
Wileń: a odeſłanie do Sądu oboiętnego, i ukaranie penami Ewokacyine-
mi tegoż Downarowicza.*

Uciśnieni ſłabſi od możnieyſzeyſzych, przyprowadzeni do nędzy dla zemſty
przychodzą do tey Swiątyni ſprawiedliwości wedle Praw Litew: ſzuka-
iąc zaſłony.
W Roku 1791. jak na nieſzęście ſwoie udałem ſię do Sądu Ziem: Wileńſkiego
za Obligami z Tyzenhauzami, Towiańſkiemi, Kordziukami i dalſzemi, nie
mam jeſzcze dotąd końca.
Bo Ziemſtwo Wileń: po wyſzłych wſzyſtkich Dylacyach z Towiańſkiemi i Ty-
zenhauzami na Załobę ſprawiedliwości ubliżyło, po rezolucyą do Trbnłu
Głów: W. X. Litt: odeſłało. Dowodem czego
1791. Januar. 8. dnia Dekret Sądu Ziem: Wileń: widzieć i czytać.
Y chociaż ja Jocz nie wygrałem w tym czaſie, jako w nieſądzonych oczewi-
ście ſpraw nie przynależało, ażebym był obarczonym nad moc Konſtyt:
1726. i 1764. Ru lukrami nad judykata.
Jednak Sąd Ziem: Wileń: tak był względny, że mnie Jocza kopami obficie
dla ſwego awantażu okrył.
A tak ja Jocz acz nie maiąc żadney ſatysfakcyi, zmuſzony byłem opłacić w
ſprawie z Tyzenhauzami zł: 44. z JW. Żabą złł: 23. z Kordziukami 5.
lukrow Sądowi Ziem: Wileń: Dowodem
1791. Janur: 30. pooddzielnie Kwity Krukowſkiego w ów czas zaſtępuiącego
mieysce Sukollektora, Sędzica Szadurſkiego, widzieć i czytać.
Po wypłaceniu wielości złł: 72 kop Sądowi Ziem: Wileń: w tym Roku xbra
13. chociaż z Brzozowſkiemi, Zylińſkiemi, Tupiewiczem, Trzeciakiem i
Zawadzkim w Sądzie Ziem: Wileń: na Kondemnatach, a z Zawadzkim tyl-
ko oczewiście o małą ilość odeſzła ſprawa, jednak i dotąd ſatysfakcya
nie naſtąpiła, dla obarczenia lukrami, muſiałem zaprzeſtać; bo i w tey ma-
łey ſprawie Sąd Ziem: Wileń: 72. złł: nad moc Konſt: 1726. Ru lukra-
mi ucisnoł, które że opłacone, dowodem tey prawdy będącego w ów
czas Sukollektorem Gabryela Szadurſkiego Kwit
1791. xbra 29. którem widzieć i czytać.
Mimo ten jasny dowod Sądowi Główn: Litewſk: położony na piśmie w Kwi-
tach, Antoni Downarowicz w Ru 1793. napaſtnie zformowawſzy preten-
syą po Krukowſkim i Szadurſkim Sukollektorach, całą Paleſtrę z niespo-
koyności dla obłowu chcąc nadgrodzić to, co w grę kartową utracił,
zakłócił, i mnie w proceder chcąc uwikłać Pozwem zakazowym pocią-
gnał do Ziem: Wileń: o zapłacenie za Rok 1791. powtórnie Lukrow.
Widzieć o co jego Pozew
Gdzie Jocz nie spodziewaiąc ſię tey napaści, nie maiąc ad manus Kwitow, na
ten czas zatrząśnione w Papierach, za zginione w rozumieniu maiąc, i
nie mogąc wynaleść w prędce, znaglony do ſtawania w Sądzie i złoże-
nia explikacyi oświadczyłem Jurament na zaginieniu Kwitow, na któ-
ren Downarowicz narażaiąc mnie puścił. Na dowod
Sąd Ziem: Wileń: czyniąc powolność Downarowiczowi na mnie chociaż Jura-
ment niewinnie narzucił, a expensami za nieſłuſzną prozekucyą nie uka-
rał, tym ſprawiedliwości ulegaiąc, daley proſtytuować mnie Downaro-
wiczowi dozwolił.
Któren z nauki Prawa Litt: w terminie Roty nie wyioł, do Juramentu mnie
nie prowadził, i o zapisanie Amiſsyi nie proſił, a na uſprawiedliwie-
nie ſwoiey ſam Downarowicz Juramentu nie oświadczył i nie wykonał,
więc ja w dniu 13. Julii 1793. Ru od godziny 8. do godziny 12. pilnu-
iąc ſię, oświadczenie uczyniłem Sądownie, chcąc być wolnym od pieni.
Dowodem tey prawdy
1793. Julii 13. Oświadczenie w Ziem: Wileńſkim przeciwko Downarowiczowi
uczynione widzieć i czytać.
Y z tego względu, że Downarowicz do Juramentu nie prowadził wedle Prawa
Statut: Ar: 8r. z Roz: 4. jako wolny zoſtałem, rozumiałem że daley prześlado-
wanym nie będę. Słowa Prawa „Y gdy komu z Prawa przyſięga ſkazana bę-
„ dzie, abo ſię kto za nie dobrowolnie u Sądu weźmie, tedy Urząd dla ro-
„ ſienia Stron ma przyſięgę na dzień 3ci. złożyć. A tam dnia 3ciego
„ Strona przeciwna, przeciw którey ma być przyſięga czyniona, ma
„ Rotę tey przyſięgi od Piſarza z podpiſem Ręki jego wziąwſzy, onę

A Sro,

„Stronę ſwoią przed Woźnym, i Stroną dwóma Szlachcicami wieść, „a Woźny Rotę wydawać ma, A niezechcieli kto Strony przeciwney do „przyſięgi wieść, taki rzecz ſwą traci, a ten który miał przyſięgać „a nie był wiedzion do przyſięgi, już bez przyſięgi tę rzecz jemu ſka„żaną odzierżeć ma„.

Widząc tak jasne Prawo Downarowicz od Ru 1793. Julii 13. aż do Ru teraźnieyſzego 1800. Febr: 15. przez 6. lat i Mscy 7. wedle przepisu Art: 35. z Roz: 4, i Art: 52. z Rozd; 11. po lat 3. aż nad 2. dawnosci przemilczał.

A gdy Downarowicz Michałowi Bernatowiczowi Obywatelowi Wileń: Czer: złł. 15. i Rubli 2. w nieprzyzwoitym gwałtownym ſposobie bezwinnie zabrał, i Rewers na Imie Hilarego Downarowicza ſwą Ręką piſząc wydał JP. Ludowice z Somorokow Kraſsowſkiey teraz mey Żenie.

Powodem, że taki gwałt dopełniony zoſtał w Stancyi mey Żony teraźnieyſzey, Bernatowicz po uiechaniu Downarowicza z Wilna też Kraſsowſkę teraźnieyſzą Joczowę Procederem uciſkał, i na expens złł: 200 naraził.

Posledniey gdy w Ru 1795. Bernatowicz mnie Joczowi dochodzenia w połowie uſtąpił, pozwawſzy o te Czer: złł: 15. i Rubli 2. w Ziem: Wileń: Downarowicza zkondemnowałem w Ru 1795 Febr: 27. którego Dekretu W. Kolsowicz nie wydał.

Dowiedziawſzy ſię tedy Downarowicz, że WW. Kamińſki, Zaiączkowſki, i JW. Broniec w Sprawie X: Poſinickiego zoſtali zapozwani do Sądu Głł: Lit: i manifeſtem obnieſieni, a oraz i pod obmową udał ſię na znękanie jedyne do tegoż Sądu, gdzie ja Jocz za przypadnieniem Sprawy Załobę wynieſioną tak o złł: 150. ſwey pretensyi, jako też, że Kwitow dla zaginienia nie miałem, znowu przyſięgę oświadczaiąc tę Załobę łączyłem.

Sąd Ziem: Wileń: maiąc przed ſobą złożoną, i złączoną Załobę moią Jocza, nad zamiar Art: 54. z Roz: 4. z głowy i domyſłu ſądząc o oświadczenie w czaſie uczynionym, że Downarowicz do juramentu nie prowadził, nie wzmieniaiąc, nie maią baczności na Arktykui 81. z Roz. 4. że któby w terminie do juramentu nie prowadził, już wolnym od pretensyi i przyſięgi zoſtaie, nie dopuſzczaiąc mnie Jocza do Juramentu na pretensyi wzaiemney połączoney, nie uznawaiąc Downarowiczowi na jego pretensyach, ani na moie Jocza odprzyſiąc nie determinuiąc, nayuciążliwiey złł: 138. gro: 6. dla tegoż Downarowicza w krótſzym terminie zasądził, dowodem, że Załoba z inſtancyi moiey Jocza wynieſiona i łączona, i Dekret naſtały nieprawny pod obmową ferowany.

1800. Febr: 15. Załoba, a 1800. Jan. 12. Dekret widzieć i czytać.

Od takowego Dekretu nieprawnego gravamina pod obmową w niebytności moiey Jocza ferowanego przybywſzy z drogi zaappelowałem, WW. Kamińſki, Zaiączkowſki i JW. Broniec pierwiey ſzukaiąc appellacyinych punktow do Akt nie przyieli, appellacyi nie dopuścili, i rezolucyą na appellacyą założoną pod Dekretem nie zapisuiąc, lecz w udzielnym Protokule dla zatarcia sladu gwałtownie poſtąpili.

A tak Downarowicz mocą Wyroku gwałtownie i praktycznie zferowanego gdy chcąc mnie Jocza ucinąć kontrawencyą znagiony zoſtałem dla niewynalezienia Kwitow nim w Sądzie Głł: Lit: rozprawa naſtąpi z Urzędnikami, i onym Downarowiczem uczynić oświadczenie, o poſtęp i i nieregularne kroki, a razem, że w tym czaſie dla zawodu od Debitorow ſwoich oświadczyłew w proporcyą maiątku pod Inekwitacyą.

Potrafili WW. Kamińſki, Zaiączkowſki i JW. Broniec z Koſsowiczom i Wiłeyką Regentami, gdzie Downarowicza Brat zoſtawał w Kancellaryi emanueliſtą, dochod Skarbowy wziowſzy, i oświadczenie w czaſie pilności Woźnego Putowicza czynioney przynieſione przyiowſzy do Kſiąg nie wpisali.

A tak ja Jocz widząc zasady WW. Kamińſkiego, Zaiączkowſkiego, i JW. Brońca, oraz Kancellaryi w zmowie będącey na uciſk i znękanie niewinnie poczynione kroki w Ru 1800. Jun: 28. publicznie Sądownie ſam u Sądu ſtoiąc powtórnie oświadczenie podałem ku zapisaniu do Kſiąg. Dowodem tey prawdy Kopia ſłowo do ſłowa zgodna pozoſtała

1800. Jun: 28. Kopią oswiadczenia podanego Sądownie widzieć i czytać.

Takie obróty WW. Kaminſkiego, Zaiączkowſkiego i JW. Brońca Urzędnikow Ziem: Wilen: ſpólnie z Kancellaryą idących potrafiły, że oświadczenie Sądownie podane do Kſiąg mimo wzięty dochod wpisane nie zoſtało, i ſkładu nie uczyniono o byłości

Dały powod Downarowiczowi do dalſzey pieni, któren zaadcytował mnie Jocza o Peny kontrawencyine, mimo to, że Sędziowie pozwani zoſtali do Sądu Głów: Litewſkiego i mimo to, że pod Manifeſtem i Obmową przez ſię konnotowaną zoſtawali, a to zamiarem uciſku i zguby. Dowdem czego 1798. Junii w Sądzie Głł. Lit: zanieſiony Manifeſt widzieć.

Zmuſzony, tedy ja Jocz zoſtałem widząc że Downarowicz pod Aktoratem czynnego mnie utrzymuie, a WW. Kamińſki, Zaiączkowſki i JW. Broniec, celem narażenia na Kondemnatę przez długi czas, na prożbę uſilną wołania Aktoratu z porządku wedle Praw Lit: ubliżaią tey ſprawiedliwości, zaświadczeniem JW. Romanowicza, i W Szadurſkiego zaledwo uproſiłem przywołania Aktoratu.

Nie maiąc żadnego ratunku od prozekucyi uwolnić ſię Downarowicza, Kaminſkiego, Zaiączkowſkiego i JW. Brońca, jak tylko złożyć przed niemi Sądownie napisaną Obmowę, i razem przekonać, że pod Obmową w Sprawie z Xiędzem Poſienickim zoſtawali.

Maiąc

Maiąc przy tym Pozwy popisane po WW. Kaminſkiego, Zaiączkowſkiego i JW. Brońca, oraz Downarowicza w niebytności innych Woźnych na Sądzie, Adamowi Putowiczowi Woźnemu Sądowemu opłaciwſzy dochod dla podania powierzyłem.

Ten Woźny Putowicz mimo przyſięgę ſwą i Prawo Artykułu 9. z Roz: 4. powodowany WW. Kaminſkiemu, Zaiączkowſkiemu i JW. Brońcowi podpisawſzy pierwiey Kopie Pozwow na Sądzie, potym podpisy ſkaſsował, tych Pozwow nie podał, i zeznać nie chciał.

Widząc tedy taką przemoc ja Jocz WW. Kaminſkiego, Zaiączkowſkiego i JW. Brońca, jakowych Pozwow Kopie na Sądzie złożywſzy, oraz Obmowę w Sprawie z Xiędzem Poſienickim przez Sąd konnotowaną, pod którą uciſkali, tudzież Obmowę w Sprawie z Dawnarowiczem przed prezyduiącym JW. Romanowiczem położyłem i do namowy oddałem pod rezolucyą dowodem Zapozew na pismie był po WW. Kaminſkiego, Zaiączkowſkiego i JW. Brońca, i że Kopie złożone na Sądzie zatrzymane

1800. Julii 4. Załoba Autentyczna, oraz Dekret rezolwuiący na Obmowę podaną w Ziem Wileń: przeswiadczaią, które widzieć i czytać.

Dla przeswiadczenia o gravamen WW. Kaminſkiego, Zaiączkowſkiego i JW. Brońca, gdy proſiłem o zwrót Obmowy z Xiędzem Poſienickim konnotowaney, a w Sprawie z Downarowiczem, kiedy Obmowa podana powtórnie złożona zoſtała, tey nie zwrócili, żeby ja Jocz nie mógłbym przekonać.

Nie pierwſzykroć WW. Kaminſki, Zaiączkowſki i JW Broniec uciſkali mnie Jocza w Sprawie z Downarowiczem, ale obarczyli w Sprawie małey lukrami nad ſłuszność i ſprawiedliwość.

Bo gdy w Ru 1795. nie wielu Debitorow ſkondemnowałem o ſwoią należność, WW. Kaminſki, Zaiączkowſki i JW. Broniec nie uważaiąc na to, że policzywſzy datę Dekretu komparycyą moią Aktora, i prozby kondemnaty, więcey ſłów w Dekrecie znaleść nie można, a lukrow ſobie naliczyli 96. złł: i kazali Wnieſieniami, Zakazami agrawować, i jeſzcze tkliwemi ſłowy dotykaiąc prześladować, dowodem tey onych uciążliwości ſpełnioney

1795. Dekret, którego Zakaz W. Koſsowicz Regent nie wydał dla nieprzeswiadczenia tey prawdy wielości kop wyswiecaiący 1797. 9bra 9, oraz Kwity 9bra 11. jeden, 1798. 7bra 7. drugi, które widzieć i czytać.

Stanąć tedy należy i zaſtanowić ſię nad uciążliwością przez WW. Kaminſkiego, Zaiączkowſkiego i JW. Brońca ſpełnioną nade mną Joczem, Dekret cały mniey ſłów nie tylko Judykatow okazuie, a Zakazy przeswiadczaią wespół z Kwitami, iż jakoby im lukrow należało złł: 96.

Dla chciwości pono, a zgubą i wycięczeniem mnie Jocza, zapomnieli ci Urzędnicy Konſtytucyi 1796. Roku pod tytułem o Dochodach Ziemſtwu i Grodom przepisanych, którey ſło a.

Ci tedy WW. Kaminſki, Zaiączkowſki i JW. Broniec mimo Kwity zaleciwſzy Downarowiczowi mnie Jocza powtórnie uciſkać, i do ſwoich Judykatow bez potrzebnych gwałtownych, znowu mnie wycięczali lukrami.

Jesli taki krok zgadza ſię z wſpaniałym umyſłem i ſprawiedliwością, mógł być pobłażany i zamilczane uciſki przeze mnie Jocza niezażalaniem.

Które użalenie moie Jocza przyprawiło o zemſtę wywartą przez WW. Kaminſkiego, Zaiączkowſkiego i JW. Brońca; bo ci kiedy X. Poſienicki podobną napasną Sprawę do ich Sądu wprowadził.

Nie zważaiąc na to, że ja Jocz dowodziłem, iż X. Poſienicki Rewers wziął na Czer: złł: 5. nie wprzód miał dopominać ſię Prawa, aż na Rydzewſkim użyſzcze, że z tych Pieniędzy złł: 200. ſtraciwſzy jeſzcze na Exdywizyi końca nie otrzymałem, że Xiądz miał Rewers zwrócić za Sprawę z Budkiewiczem odbytą, jak posledniey ſza świadczy Plenipotencya.

Potrafili WW Kamińſki, Zaiączkowſki i JW. Broniec dla zemſty ucisnąć, mimo Excerpt Aktoratu Xiędza, bez Inſtancyi zapisanego wedle Ukazu Senatowego za przypadnieniem dozwolili z zagaieniem Sądu niewolnie dopisać, i jako w Sprawie proſtey połączywſzy Załoby po nadaniu Kopii Spraw w oczowiſtey podobnież moią Jocza Załobę i pretensyą złączywſzy w piſmo i punkta do Juramentu przy dowodach własnoręcznych X. Poſienickiego, nie tylko mnie Jocza do Juramentu nie dopuścić, ale też kategoryą całkiem decyzyi opuścić, nie promulgować, wyiąć dla przeswiadczenia z dalſzemi promulgowanego Dekretu nie dozwolić, posledniey na Maryneſie dopiſać, uciążyć i appellacyi nie dopuścić, i punktow appellacyinych do Akt nie przyiąć.

Zaſkarżeni Manifeſtem w Sądzie Głównym Litt: WW. Kamińſki, Zaiączkowſki i JW. Broniec zoſtawſzy i pozwani obnieſieni Sprawę drugą X. Poſienickiemu zformować dozwolili, jakoby o zabranie Rewersu przez Sokolnika Plenipotenta mego, bez podanego Pozwu do taktowego Regeſtru wciągnąć, mimo Obmowę podaną nie rezolwuiąc na prozbę uſilną ſtawaiącego na Sądzie kondemnować, tey kondemnaty dyktować i mimo Sądu Gł. Litt: Dekret wyſyłaiący z racyi Obmowy przez Wołka zarzuconey do Grodu Wileńſk: odſyłaiącey Sprawy Summaryiney do Taktowego ze mną Joczem połączoney Załobie z Xiędzem onego nie karać i za zagaienie czasu drogiego X. uwolnić, na powtórnym terminie mnie Jocza Solucyą mimo podawany punkt do Juramentu, że bez Pozwu kondemnata otrzymana złł: 100. uciążyć, a gdy w tym razie nie miałem solucyi ſtoiącego na Sądzie znowu kondemnować, nazaiutrz gdy ſzedłem do Sprawy ja Jocz złł: 100. położywſzy, 2gie złł: 100. bez Pozwu od Xiędza, mimo położone w Bo-

maſzkach po cenie ſrebrem złł: 200. nakazać i Rubli przeto 45. wymodz wyrokami nieprawnemi znaglili.

A w ſamey Sprawie napaśney Jurament mnie Joczowi narzucić, X. Poſienickiego nie ukarać, expensa uchylić, zelżyć, z proſtytuować poſtarali ſię, od jakowego przemocnego wyroku appellacyi zakładaney nie wyrezolwować, punktow Appellacyinych do Akt nie przyiąć, i jak chcąc poſtąpić uciąźliwością nie ſtronili ſię.

Kroki i uciſki nieregularne WW. Kamińſkiego Zaiączkowſkiego i JW. Brońca uważane były przez powſzechność patrzaiącą z pogorſzeniem, a ſprawiedliwość ubliżona nad zamiar Artykułu 53. z Roz: 4. od nich ufność ſtraciła we mnie ſkrzywdzonym, nie mogłem znieść nieſprawiedliwości tey, która z zemſty Urzędnikow Ziem: Wileń: pochodząca mnie wycięczyła bezwinnie, dowodem tey prawdy 6. Szlachty i Woźnego

1800. 9bra 6. zaświadczenie wydane, widzieć i czytać.

Dały powod przeto mnie Joczowi wedle Praw Litt. bronienia ſię obmową im podaną, ażeby już więcey z ich zamiarow nękania nie doswiadczać ſkutkow.

Gdyby WW. Kamińſki, Zaiączkowſki i JW Broniec nie poczuwali ſię do krzywd mnie Joczowi ſpełnionych nad Prawo, pewnieby Zapozwy ſobie powydawane nazwaliby krzywdą dopełnioną na ich honorze ſtaraiąc ſię, już pewnieby uczynili ewazyą.

Lecz wiedząc doſtatecznie i będąc przekonani, że Jocz dowiedzie 6cią Swiadkami z nauki Prawa Artykuł 53. z Rozdziału 4. onych omyłki, zamilczeć muſieli do pory ſobie i wypaść mogącego czaſu z zdarzenia dla rozciągnienia zemſty.

Zatym Sąd Główny Litew: niezechce odsyłać do Ziem: Wileń: gdzie nademną Joczem uknowaną zdawna rozpościerała zemſta ſkutki, a ztąd przywiodła do zguby na dalſze tym większą zemſtę i uciſki.

Nie do tego Sądu Ziem: Wileń: odsyłać należy, gdzie gniew tylko pomniąc ſądzi, a nie na Prawo i ſprawiedliwość uważa.

Nie do tego Sądu, króren omyłką feruie wyroki, i dopiſki czyni na marginesach, Tranzaktow wyięcia wzbraniaiąc, tamę czyni w poparciu intereſsow, króren już będąc obrażony pod procederem i Manifeſtem, możeż oſkarżony ſam ſwego Delatora ſądzić nieinteresſowanie?

Nie złoży na to Prawa Downarowicz, żeby Sąd pozwany zażalony przez kogoś mógł jego ſądzić, a zatym, gdy Sąd Głów: Litt: ma po ſobie Konſt: 1726. i 1784. Ru z pobudek położonych, ſprawę do innego Sądu odeſzle.

Ze zas Downarowicz bez aſyſtencyi Zwierzchności, nie będąc żadnym Zwierzchnikiem śmiało targnął ſię do piennego procederu, mimo posyłanych Przyiacioł, okazowane Kwity, nie maiąc do moiey Jocza Zony żadney pretensyi, Ewokacyinie oną pozwał, na Expensa nieſtuſznie naraził, wedle Konſtytucyi 1764. Roku penami Ewokacyinemi, 6cią Niedzielami wieży i ſto kop groſzy Litt: ukarać raczy, i zwrót Expensow prævio juramento złł: 400. mocą Konſtytucyi 1766. Roku zadeterminuie.

Winien Downarowicz Kleryk zwrócić Expensa, gdyż on wiedząc wcześnie po wynalezionych Kwitach ode mnie Jocza miał posyłanych do ſiebie Przyiacioł, ażeby więcey na Expensa nie narażał. Dowodem czego

1800. 9bra 1. Zaświadczenie W. Jacynicza Rotm: Grodzień: widzieć i czytać.

Nie był pociągnięty Downarowicz przez moią Zonę o złł: 200. z jego przyczyny ſtracone, na czym jurament oświadcza, również i w ſtopniu Bernatowicza o połowę czer: 15: i Rubli 2. to jeſt: o złł: 156. gr: 20. o nieſtanność złł: 45, gdy ja dla ſpokoynosci nie kłóciłem onego. A Downarowicz porywczy Kleryk bez Zwierzchnosci wedle nauki Prawa Art: 32. z Roz: 3. należący do Biſkupiey władzy i rozsądku, targnął ſię do procederu, winien ubolewać na ſiebie, a nie na mnie, i zatym winien tracić ſwe Expensa, a przez ſprawiedliwość Sądu Głównego Litt: obowiązany mnie zwrócić wydatki.

Może Downarowicz Kleryk zarzucić impreſsyą, że czemu ja Jocz nie zaprzyſięgłem, a z tego powodu na expensa onego naraziłem, lecz ta impresſya wedle Konſt: 1767. Ru jako zniesione uważane być nie powinne.

Również gdy Konſt: 1538. pod Artykułem 17. z Roz: 7. oraz Konſt: 1764. Ru inaczey Praw, jak w ſobie brzmią, tłumaczyć i brać niemożna, więc trzeba było Downarowiczowi Rotę przyſięgi wyiąć i prowadzić, tego gdy nie uczynił, wolny od przyſięgi zoſtawſzy, ile gdy teraz wynalazłſzy Kwity ſkładam.

Ufny ia tedy i Zona moia w Sądzie Głł: Lit: Prawo exekwuiącym, że ſprawiedliwość tego Sądu i Prawo ſą to mocy nieprzełamane da uciśnionemu zaſłonę, wydźwignie od zemſty, ocali własność Obywatela od Prozekucyi.

A zatym Sąd Główny Litewſki zaleci WW. Koſsowiczowi i Wiłeykowi Regentom okazać Regeſtra Spraw moich, gdzie Jasne dopiſki gravamen w Lukrach, w niezapiſanych oświadczeniach, nie wciągniętych do Akt Obmow zatraconych, a dla nieokazania onych i Sędziow przeſtępſtwa, zatamowane w wydaniu, i odeſłaniem onych przed Sąd, gdzie przynależy, a dla przeświadczenia Woźnego Putowicza wyexaminować o wziętym oświadczeniu przez Kancellaryą weſpół z dochodem Skarbowym, a nieznaydowaniu ſię w Księgach.

O co wynieſiony Zapozew.